

Οι άνθρωποι που ήθελαν να γίνουν Θεοί...

Γράφει Ο Πάνος Πικραμένος, δημοσιογράφος

Αναπάντητα παραμένουν τα ερωτήματα, για το αν και κατά πόσο η δημοσιογραφική ομάδα «Ιός της Ελευθεροτυπίας» εμπλέκεται με οργανωμένα κέντρα παραπληροφόρησης με σκοπό την εξαπάτηση του αναγνωστικού κοινού και την πολιτική ενίσχυση κέντρων παραεξουσίας. Το «Ρεσάλτο» δημοσιοποίησε έγγραφα δικογραφίας, από τα οποία διαφαίνεται ότι, το 1995 η ομάδα ίσως δρούσε ως όργανο υλοποίησης δυσφημιστικής εκστρατείας παραθρησκευτικής οργάνωσης, ενώ σήμερα η δημοσιογραφική έρευνα αποκαλύπτει ανακριβή στοιχεία σε ρεπορτάζ του Ιού, για το ίδιο θέμα.

Τα γεγονότα

- Στις 12 Φεβρουαρίου 1995 ο «Ιός» δημοσιεύει άρθρο με τίτλο «η μάχη των μάγων» και υπότιτλο «πατήρ Αλεβιζόπουλος, ο αντιαρειτικός Αγών μου». Σε αυτό καταγγέλλεται ότι το γραφείο κατά των αιρέσεων της Εκκλησίας της Ελλάδας, παρακολουθεί τις παραθρησκευτικές οργανώσεις στην Ελλάδα σε συνεργασία με τις μυστικές υπηρεσίες. Με μαρτυρία του πρώην βουλευτή του ΣΥΝ Πέτρου Κουναλάκη, ο τότε προϊστάμενος του γραφείου ιερέας Αντώνιος Αλεβιζόπουλος, ο οποίος δεν βρίσκεται πια στην ζωή, παρουσιάζεται ως ακροδεξιός, καταδότης φοιτητών και εργατών, συνεργάτης της στρατιωτικής χούντας στη Γερμανία και ως σχετιζόμενος με Γερμανούς Νεοναζί...
- Τον Ιούνιο 1995, έρευνα του αντιστασιακού Πρωτοδικών Ιωάννη Αγγελή, στα γραφεία της παραθρησκευτικής οργάνωσης Κέντρο Εφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Ελλάδος- ΚΕΦΕ, γνωστής και ως «Σαϊεντολογία», ανακαλύπτει 20.000 έγγραφα, (πολλά κρυπτογραφημένα), μεταξύ των οποίων απόρρητους στρατιωτικούς χάρτες, μελέτες για χώρες των Βαλκανίων και έγγραφα εντολής της οργάνωσης, για συντονισμένη δυσφημιστική επίθεση εναντίον του Αλεβιζόπουλου. Από τα «κεντρικά» στο Λος Άντζελες, δίδεται εγγράφως η οδηγία να συνδέσουν τον ιερέα με τους ...Ναζί, ώστε να τον καταστήσουν απεχθή στην κοινή γνώμη.

Από τα «κεντρικά» στο Λος Άντζελες, δίδεται εγγράφως η οδηγία να συνδέσουν τον ιερέα με τους ...Ναζί, ώστε να τον καταστήσουν απεχθή στην κοινή γνώμη.

χθή στην κοινή γνώμη. Ο υπεύθυνος του Γραφείου Ειδικών Υποθέσεων (OSA) της οργάνωσης στην Αθήνα, (ένα είδος «μυστικής υπηρεσίας» στο εσωτερικό της οργάνωσης, που παρακολουθούσε πολιτικούς κλπ) βεβαιώνει ιδιοχείρως ότι η εντολή **εξετελέσθη** στις 12 Φεβρουαρίου 1995, ημερομηνία που δημοσιεύτηκε άρθρο του «Ιού» που συνδέει τον Αλεβιζόπουλο με τους ...Ναζί.

- Στην εσωτερική αλληλογραφία της, στελέχη της οργάνωσης αναφέρουν ότι είχαν πλησιάσει ρεπόρτερ του «Ιού» τον οποίο και «κάλεσαν» να δημοσιεύσει άρθρα εναντίον του Αλεβιζόπουλου.

Το ποιος ήταν ο ρεπόρτερ του «Ιού», που σύμφωνα με τα έγγραφα, ίσως να λειτούργησε ως όργανο της «**μαύρης προπαγάνδας**» που εξαπέλυσε η οργάνωση εναντίον όσων θεωρούσε εχθρούς της, παραμένει αναπάντητο. Όμως, ανάμεσα στα έγγραφα βρίσκεται και λίστα με ονόματα δημοσιογράφων, πολιτικών και άλλων προσωπικοτήτων, με σχόλια της οργάνωσης και παρατηρήσεις αν είναι «εχθροί ή φίλοι». Στις τρεις πρώτες θέσεις βρίσκονται τα ονόματα του Δημήτρη Τρίμη, Δημήτρη Ψαρρά και Αγγέλικας Ψαρρά, μέλη του «Ιού της Ελευθεροτυπίας».

Στη λίστα βρίσκεται το όνομα άλλου δημοσιογράφου, ο οποίος όπως αναφέρεται σε εσωτερικά έγγραφα της οργάνωσης, αρνήθηκε να εμπλακεί με τέτοιου είδους δραστηριότητες, ενώ το όνομα του Δημήτρη Τρίμη, αναφέ-

ρεται ως του ανθρώπου που «δημοσίευε αυτά που κάνει» ο Αλεβιζόπουλος. Ο δημοσιογράφος αυτός, του οποίου το όνομα δεν δημοσιεύουμε για ευνόητους λόγους, (και δεν γνώριζε την ύπαρξη των εγγράφων και της όλης υπόθεσης), σε κατ' ιδίαν συζήτηση, είπε ότι την ίδια περίοδο τον είχαν πλησιάσει μέλη παραθρησκευτικών οργανώσεων και του πρότειναν να αναλάβει την προβολή τους μέσω του τύπου έναντι **υψηλής αμοιβής**, πράγμα όμως που ο ίδιος αρνήθηκε.

Ερωτήματα για το ρεπορτάζ του Ιού

Εξαπολύοντας μία σφοδρή **προσωπική** επίθεση ενάντια στον ιερέα Α. Αλεβιζόπουλου, στις 12 Φεβρουαρίου 1995, ο «Ιός» υιοθετεί τη μαρτυρία του πρώην βουλευτή Πέτρου Κουναλάκη:

«Απευθυνθήκαμε στον Πέτρο Κουναλάκη, γνωστό στέλεχος της αριστεράς και σήμερα μέλος της πολιτικής γραμματείας του Συνασπισμού, που πρωτογνώρισε τον παπα-Αντώνη Αλεβιζόπουλο το 1957, στο Ανόβερο. Η συζήτηση είναι ιδιαίτερα διαφωτιστική. Ο κ. Κουναλάκης, τότε, νεαρός αριστερός φοιτητής, ο παπα-Αντώνης, τοπικός ιερέας και ψυχή του αντικομμουνιστικού αγώνα που διεξήγαγε το ελληνικό προξενείο της πόλης».

Όμως εδώ αρχίζουν τα δύσκολα, αφού το 1957 ο Αλεβιζόπουλος δεν ήταν ακόμη ιερέας, αλλά φοιτητής, που δεν είχε καν επισκεφθεί το Ανόβερο, ούτε και γνώριζε ακόμη τον κ. Κουναλάκη... Ο Α. Αλεβιζόπουλος χειροτονήθηκε ιερέας το Μάρτιο 1962, σύμφωνα με το επίσημο βιογραφικό του, ενώ το 1968 μετετέθη στην Αθήνα, επειδή η Χούντα «δεν τον εμπιστευόταν, γιατί υποψιαζόταν ότι ήταν φιλοκομμουνιστής» όπως λένε οικεία του πρόσωπα.

Καταγγέλλει ο κ. Κουναλάκης: «Ο Αλεβιζόπουλος έγινε **ο φόβος και ο τρόμος** των φοιτητών και των μεταναστών... Ήταν αδίστακτος... Χαφιεδισμός, καρφώματα στις ειδικές ελληνικές (τα περίφημα Κλιμάκια Εργασίας) και γερμανικές υπηρεσίες, συνεργασία με τα αφεντικά κ.ο.κ. Τέλος του 1962 πληροφορούμαι από κάποιον μέσα από το προξενείο ότι ο Αλεβιζόπουλος έχει αποφασίσει να με απελάσει. Φεύγω για το Αμβούργο, αλλά λίγες βδομάδες μετά πάνοπλοι αστυνομικοί με συλλαμβάνουν στο σπίτι που είχα καταφύγει και την επομένη με στέλνουν σιδηροδόξιο πίσω στην Ελλάδα».

USA PRO COMM LINES AND ALLIES JUNE 95

MEDIA:

DIMITRIS TRIMIS

Has his own space (central) in the Epsilon of Eleftherotypia (weekly magazine, published on Sunday as insert of the daily Eleftherotypia). Was freelance before, working with minorities, writing against segregation, racism, etc. Works with S.O.S racism, "Act-Up" and other groups engaged in freedom of beliefs, expression, etc.

DIMITRIS PSARAS
+ HIS SISTER ANGELIKA PSARAS
Both journalists. work in same area as Trimis.

Nearly 2 years ago, he was first very interested by all the materials Angeliki brought him (data on L. from the convention in Pedeli monastery, with representatives of ADFI, etc... When he found more about L., via a lawyer he knows to whom L. had given black PR, he changed, told her he was afraid to do what Trimis is doing, bring out what L. is doing. Divorced. out-ethics on 2D (he told Angeliki)

Το «Ρεσάλτο» επικοινωνήσε με τον κ. Μάκη Παπασταύρου, ο οποίος υπήρξε συμφοιτητής του Α. Αλεβιζόπουλου, την εποχή που σύμφωνα με τον «Ιό» ο ιερέας ήταν η «ψυχή του αντικομμουνιστικού αγώνα» στην Γερμανία. Ο κ. Παπασταύρου υπήρξε εκπρόσωπος των Ελλήνων εργατών της Γερμανίας σε επιστημονικά συνέδρια τη δεκαετία του 1970, στέλεχος του ΠΑΣΟΚ και στενός συνεργάτης του Ανδρέα Παπανδρέου. Τα όσα είπε στο «Ρεσάλτο» είναι συγκλονιστικά:

«Γνώριζα καλά τον Αλεβιζόπουλο, ήμασταν συμφοιτητές από το 1957 μέχρι το 1960 στο Μάινς... Δεν ήταν ο άνθρωπος που θα μπορούσε να είναι καταδότης, συνεργάτης της ΚΥΠ κλπ. Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα είχε μαθευτεί, ειδικά μετά την πτώση της Χούντας... Ο Αλεβιζόπουλος δεν ήταν πολιτικοποιημένος άνθρωπος. Γιατί να γίνει καταδότης, τον πλήρωνε η ΚΥΠ; Θα ήταν γραμμένος στα χαρτιά... Όταν γίναμε κυβέρνηση, βρήκαμε τα αρχεία και μάθαμε ποιοι ήταν οι πράκτορες και καταδότες... Γνωρίζω επίσης καλά τον κ. Κουναλάκη, από τα χρόνια της Δικτατορίας... Έχει στοιχεία για κάτι τέτοιο; Δεν νομίζω...»

Βέβαια πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι και ιερείς δεν ήταν ενάντια στην Χούντα, για να μην χάσουν τη θέση τους, αυτό δεν σημαίνει όμως ότι ήταν υπέρ... Όσο τουλάχιστον είμαστε μαζί με τον Αλεβιζόπουλο δεν υπήρξε τέτοιο θέμα, αν συνέβη αργότερα, δεν ξέρω, αλλά θα είχε μαθευτεί γιατί εγώ ήμουν στην εκπροσώπηση του ΠΑΚ στη Γερμανία...» Σχολιάζοντας τους ισχυρισμούς του Πέτρου Κουναλάκη, ότι σύμφωνα με πληροφορίες που είχε μέσα από το ελληνικό προξενείο, ο Αλεβιζόπουλος προκάλεσε την απέλασή του, από την Γερμανία, ο κ. Παπασταύρου, λέει: «Από πού τα ήξερε ο Πέτρος αυτά, ποιος του τα είπε; Τους σεσημασμένους χαφιέδες τους ξέραμε. Αν τα έμαθε από μέσα, τότε είχε σχέσεις με το προξενείο, εκεί αυτοκατηγορείται...», συμπληρώνει αστεειεύμενος. Φυσικά τα περί ...Ναζί, χαρακτηρίζονται τουλάχιστον ως

αστεία, αφού ο Αλεβιζόπουλος συνδεόταν με γνωστούς **αντιναζιστές** καθηγητές.

Για το ζήτημα μιλήσαμε και με τον Πέτρο Κουναλάκη, ο οποίος επιμένει, ότι ισχύουν τα όσα είχε δηλώσει στον «Ιό», ότι δηλαδή «ο Αλεβιζόπουλος μαζί με άλλους προκάλεσε την απέλασή του» λέγοντας μάλιστα ότι πριν πεθάνει του ζήτησε συγγνώμη.

Η επίθεση του «Ιού» συνέθλιψε ψυχολογικά τον πατέρα Αλεβιζόπουλο, και αγωνίστηκε μέχρι το τέλος της ζωής του να αποδείξει ότι δεν ήταν καταδότης, Ναζί κλπ. Μάλιστα συνέγραψε βιβλίο με τίτλο «Ναζισμός με άλλο πρόσωπο» για να διαψεύσει τα όσα του καταλόγιζε η δημοσιογραφική ομάδα, και ο προπαγανδιστικός μηχανισμός της παραθρησκευτικής οργάνωσης, το οποίο όμως δεν έγινε ιδιαίτερα γνωστό.

Κατά την διάρκεια του ρεπορτάζ μας απασχόλησε ιδιαίτερα το ερώτημα, γιατί ο πατέρας Αλεβιζόπουλος δεν κατέφυγε στην Δικαιοσύνη, ώστε να αποκατασταθεί η τιμή και η υπόληψή του. Οικεία του πρόσωπα, ανέφεραν ότι αυτό «δεν συνέβη για λόγους αρχής», επειδή δεν θεωρούσε πρόπον για έναν ιερέα να χρησιμοποιεί ένδικα μέσα εναντίον ανθρώπων.

Αναφερόμενη στις εισαγγελικές έρευνες η στήλη του Ιού στις 16 Ιουλίου 1995 περιορίζεται να αναφέρει ειρωνικά:

«Αστυνομική εισβολή έγινε στην έδρα του ΚΕΦΕ στις 9 Ιουνίου υπό τον ειδικό εισαγγελέα κ. Αγγελή, χωρίς βεβαίως να βρεθούν ίχνη του Αντίχριστου. Όμως δόθηκε η ευκαιρία να στιγματιστούν από πλήθος δημοσιογραφικών αναφορών οι "ύποπτοι αιρετικοί του ΚΕΦΕ" με τη μέθοδο των αναπόδεικτων σεναρίων για λεφτά, όργια, μαγικές σκόνες, σκοτεινές διασυνδέσεις, πράκτορες κ.λπ.»

Η «άκρα του τάφου σιωπή» που ακολούθησε τις αποκαλύψεις, η αντίδραση της ομάδας του «Ιού», που απαξιώνοντας να αναφερθεί επί της ουσίας και αναφερόμενη στο «Ρεσάλτο» μίλησε παραπλανητικά για «εθνικο-χριστιανικά» περιοδικά και «εκλεκτικές συγγένειες» με τον Μάκη Τριανταφυλλόπουλο, μας προκαλούν μόνο μελαγχολία. Αυθόρμητα μας έρχονται στον νου οι στίχοι του ποιητή: «μας έλεγαν θα νικήσετε όταν υποταχθείτε, υποταχθήκαμε και βρήκαμε την στάχτη...»

